

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף צו עמוד א

- א** [טמא מת שאכל אימורי קרבן פסח הבא בטומאה, האם חייב ומנין ?
- ב** [בפסח מצרים, היכן זרקו את הדם והיכן הקטירו את האימורים ?
- ג** [אלו דברים נהגו בפסח מצרים ואינם נוהגים לדורות ?
- ד** [אלו קרבנות טעונים ביקור שאין בו מום ארבעה ימים קודם השחיטה, ומנין ?
- ה** [מדוע הוצרכה התורה למעט ערל וגם בן נכר מאכילת קרבן פסח, ומה דינם לענין מצה ותרומה ?

- א** [הדין: פטור מכרת משום אכילת קדשים בטומאה. אך לוקה משום איסור זרות. המקור: "והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה". אשר לה' מרבה את האימורים. אך רק במקום שחייבים על אכילת בשר בטומאת הגוף, חייבים על אכילת אימורים בטומאה.
- ב** [זריקה: שלש מזבחות היו שם להזאת הדם, המשקוף ושתי המזוזות. הקטרה: לא הקטירו את האימורים אלא אכלום, שלא נאמר מזבח לגבי הקטרה.
- ג** 1. ייחדו את השה העומד להקרבה בעשרה בניסן, ואמרו זה לשם פסח.
2. הזו את דמו באגודת אזור, על המשקוף ושתי המזוזות. 3. אכלו בחפזון [במהירות].
4. איסור אכילת חמץ נהג בכל יום ט"ו ניסן, אבל לא שבעת ימים.
- ד** 1. פסח מצרים, שנאמר "למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש הזה".
2. פסח דורות. שנאמר "העבודה הזאת בחודש הזה", שכל העבודות בחודש זה יהיו כזה.
3. תמיד. שנאמר "תשמרו", ובגזירה שוה מפסח מצרים נלמד שביקור הוא ארבעה ימים.
- אך פסח שני [הדומה לפסח מצרים שנוהג יום אחד] אינו צריך ביקור, שנאמר "הזה".
- ה** [ערל ושמטו אחיו מחמת מילה]: אף שלכו לשמים, אסור באכילת הפסח. אך חייב במצה. בן נכר [ישראל מומר]: אף שאין גופו מאוס, אסור באכילת הפסח. אך חייב במצה. ואינו פסול מלאכול בתרומה.